

Piecpadsmītā nodaļa.

Elena Vaita un Septītās Dienas Adventistu sākotnējā ticība.

Tāpat kā vairums citas lielākās Kristīgās konfesijas, arī SDA šodien apgalvo, ka vienīgais pareizais veids, kā paust Kristus dievišķību vai, kā bieži tiek teiks, Viņa pilnīgo un absolūto dievišķību, tad ir nepieciešams ticēt, ka Dievs ir trīsvienība.

Lai gan SDA mācības versija atšķiras no sākotnējās (ortodoksālās) versijas, kura radās 4. gadsimta koncilos Nikajā (325.g.) un Konstantinopolē (381.g.), ideja tiek saglabāta, ka visa Dievība pastāv vienā Dieva būtne. Tas viņu ticību padara patiesi trīsvienīgu. Ja viņi tam neticētu, tas ir, neievērotu ticību nedalāmai trīs personu vienotībai, tad tā nebūtu trīsvienība. Tā ir trīsvienība pat tad, ja viņi tic kopīgai trīs personu mūžīgai eksistencei. Bet tādu ticību kurā nav šo trīs personu vienotības var interpretēt kā triteismu (trīs dievus).

Atšķirībā no sākotnējās (ortodoksālās) Trīsvienības mācības (skat. 4.nodaļu), šodien SDA baznīca nemāca, ka Kristus ir "mūžīgi dzimstošs" vai vienkārši dzimis no Tēva, bet gan to, ka Viņš "nekad nav dzimis". Šī iemesla dēļ viņi netic, ka Kristus pirms savas iemiesošanās patiešām bija Dieva Dēls (skat. iepriekšējo nodaļu). Tā vietā viņi saka, ka izpiršanas plāna nolūkos Viņš vienkārši nospēlēja savu lomu.

Kā redzējam, tad SDA baznīca, kamēr Elena Vaita bija dzīva, ticēja, ka pirms iemiesošanās pastāvošais Kristus patiešām bija Dēls. Citiem vārdiem sakot, viņi ticēja, ka Kristus ir dzimis no Tēva (dzimis no Dieva). Tas nozīmēja, ka, lai arī Viņš tika nošķirts kā atsevišķa persona no Dieva, vienlaicīgi Viņš tika uzskatīts arī par Dievu. Nav šaubu, ka SDA Pionieri ticēja pilnīgai un absolūtai Kristus dievišķībai. Un neskatoties uz to, viņi noraidīja trīsvienību.

SDA Pionieru mācība nebija gluži tāda pati kā ortodoksija (sākotnējā Trīsvienības doktrīna). Tās bija saskaņā tiktāl, ciktāl ortodoksālā pārliecība nenoliedza ka Dēls ir mūžīgi dzimis no Tēva, pie tam vēsturiskajā SDA ticībā pastāvēja uzskats, ka bija laiks, kad Dēls kā atsevišķa persona no Dieva neeksistēja.

Tagad mēs izpētīsim, ko Elena Vaita teica par Kristu, kurš bija burtiski vienpiedzimušais Dieva Dēls, un to, ko viņa teica par Viņa eksistences laiku pirms iemiesošanās. Arī nākamajās nodaļās mēs redzēsim, ka tā bija SDA ticība 1900. gada sākumā. Kā mēs esam vairākkārt atzīmējuši, un Elena Vaita brīdinājusi, tā bija ticība, no kuras notika atkrišana. Šķiet, ka šī sākotnējā pārliecība tajā laikā (1900. gadu sākumā) bija vispārpieņemtā ticība SDA draudzē.

Elena Vaita un termins "dzimis".

Kas attiecas uz attiecībām starp Dievu un Kristu, Elenas Vaitas publikācijās nav nevienas liecības, ka viņa jebkad būtu teikusi, ka SDA Pionieru pārliecība būtu nepareiza. Patiesībā viņa pati apgalvoja, līdzīgi kā SDA Pionieri, ka Dēls ir dzimis no Tēva (tātad dzimis no bezgalīgā Dieva). Turpmākajās nodaļās mēs redzēsim, kā Elena Vaita atbalstīja Pionieru uzskatus.

1890. gadā SDA baznīca izdeva grāmatu ar nosaukumu "Kristus un Viņa taisnība". To uzrakstīja Ellets Vagoners, un, pēc viņa teiktā, tur tika iekļauts vēstījums, kuru viņš bija sludinājis pirms diviem gadiem Mineapoles Ģenerālajā Konferencē 1888. gadā. Viņa vēstījumu apstiprināja arī Elena Vaita. Viņa teica, ka tas nāk no Dieva. Pie šīs domas mēs atgriezīsimies divdesmitajā nodaļā. Šajā grāmatā E.Vagoners teica:

... - "Ir taisnība, ka ir daudz Dieva dēlu, bet Kristus ir "vienpiedzimušais Dieva Dēls" un tāpēc arī Dieva Dēls tādā nozīmē, kādā neviena cita būtne nekad nav bijusi un nekad nevarēs būt. Eņģeļi ir Dieva dēli, tāpat kā Ādams (Ījaba 38: 7; Lūkas 3:38) pēc radīšanas; Kristieši ir adoptēti Dieva dēli (Rom. 8:14, 15), bet Kristus pēc dzimšanas ir Dieva Dēls. Vēstules Ebrejiem autors tālāk parāda, ka Dieva Dēla stāvoklis nav tāds, uz kuru Kristus būtu paaugstināts, bet ka viņam ir uz to tiesības." (E. J. Waggoner, "Christ and His Righteousness", page 12, 1890)

Daudzi kalpotāji 1888. gada konferencē nepiekrita E.Vagonera vēstījumam, bet tā pozitīvo un negatīvo aspektu analīzē mēs šeit nevaram iedziļināties. Tomēr neskatoties uz to, neviens nestrīdējās par šo viņa vēstījuma daļu, kurā tika pasniegta E. Vagonera Kristus dievišķības teoloģija. Tas mums parāda, ka šajā laikā tā bija SDA vispārpieņemtā ticība.

1894. gadā Austrālijā, kad tika pabeigts darbs pie rokraksta "Laikmetu Ilgas", Elena Vaita jautāja sava laika jauniešiem: ... - "Kas ir Kristus? - ... (Ellen G. White, Youth's Instructor, 28th June 1894, "Grow in grace")

Viņa deva atbildi: ... - "Viņš ir dzīvē Dieva vienpiedzimušais Dēls." (Turpat)

Ņemiet vērā, kas ir arī ļoti svarīgi, kā Elena Vaita uzrāda atšķirību starp to, ko viņa sauc par "vienpiedzimušo Dēlu", un to, ko sauc par "dzīvo Dievu". Ja neesat pamanījuši šo viedokli, lūdzu, izlasiet to vēlreiz. Šeit viņa runā par Kristus eksistenci pirms iemiesošanās. Tad viņa piebilda: ... - "Viņš ir Tēvam kā Vārds, kas pauž domu - kā doma, kas padarīta dzirdama. Kristus ir Dieva vārds. Kristus sacīja Filipam: "Kas mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu." Viņa vārdi sasaucās ar Dieva vārdiem. Kristus bija līdzīgs Dievam, Viņa godības mirdzums, izteiksmīgs Viņa personas attēls." (Turpat)

Tas var attiekties tikai uz Kristus dzīvi debesīs, nevis uz iemiesošanos. Atkal, tāpat kā Svētajos Rakstos, viņa uzsver, ka Dēls ir Dieva "personas" "redzamā izpausme". Pievērsiet uzmanību arī viņas sākotnējai domai. Tas ir tas, ka tāpat kā vārds izsaka domu - tāpat Kristus atklāj Tēvu. Citiem vārdiem sakot, Kristus ir Tēva izpausme.

Kā Jēzus teica Filipam: ... - "Tik ilgi Es jau esmu pie jums, un tu vēl neesi Mani sapratis, Filip? Kas Mani ir redzējis, Tas ir redzējis Tēvu. Kā tu vari sacīt: rādi mums Tēvu? (skat. Jāņa 14:9)

Nākamajā gadā (1895. gadā) SDA ar Praviešu Gara starpniecību tika teikts vēl: ... - "Izteikts pilnīgs priekšlikums; jo "Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka atdeva savu vienpiedzimušo Dēlu" - nevis dēlu no radīšanas, piemēram, kā eņģelus, vai dēlu, kurš ir adoptēts, kā apžēlots grēcinieks, bet gan Dēlu, kurš ir dzimis acīmredzamā formā, kā Tēva personība visā Viņa varenības un godības spilgtumā, kas vienāda ar Dievu autoritātē, cieņā un dievišķajā pilnībā. Viņā dzīvoja visa Dieva pilnība miesīgi." (Ellen G. White, Signs of the Times, 30th May 1895, "Christ our complete salvation")

Salīdziniet šo apgalvojumu ar E. Vagonera paziņojumu (skat. viņa grāmatu "Kristus un Viņa taisnība"). Ievērojiet, cik tie ir līdzīgi. Tas bija vislielākais atbalsts, ko Elena Vaita varēja sniegt tieši šim E. Vagonera vēstījuma aspektam. Viņa izmantoja viņa terminoloģiju, lai izteiktu to, ko Dievs viņai parādīja. Protams, viņa atkārtoja domu pēc domas, kaut arī nekopēja šos citātus vārdu pa vārdam.

Viens no E. Vagonera izteikumiem, kurus viņa nelietoja, bija "dzimšana" (skat. iepriekš). Varbūt viņa saprata, ka šim vārdam ir nozīme, kuru varētu nepareizi interpretēt. Viņa pieturējās pie tā paša sākotnējā principa, ko izteica E. Vagoners. Salīdziniet abus apgalvojumus, un jūs redzēsiet, ko es domāju. Šeit Elena Vaita skaidri paskaidro Dēla eksistences iemeslu. Tās avots ir Tēvs (bezgalīgais Dievs, vai mūžīgais Dievs, vai dzīvais Dievs). Daži saka, ka par iemiesošanos nekad nerunā kā par ieņemšanu. Mēs runājam šeit par šī paziņojuma kontekstu attiecībā uz Kristus izcelsmi. Ņemiet vērā, ka Elena Vaita izteica šo paziņojumu pēc tam, kad pēdējos 50 gadus bija saņēmusi atklāsmes no Dieva.

Elena Vaita ir apgalvojusi un arī atkārtoti paskaidrojusi, ka mūžīgais (bezgalīgais) Dievs un Kristus kā personas bija divas atsevišķas, individuālas būtnes (skat. iepriekš un iepriekšējo nodaļu). Viņa arī apgalvoja, ka Kristus savā pirms iemiesošanās laikā "ir dzimis acīmredzamā Tēva personības formā" (skat. iepriekš). Pie šīs domas mēs atgriezīsimies vēlāk. Ir ļoti svarīgi saprast, kas patiesībā ir Kristus.

Tiem, kuriem ir grūti pieņemt, ka Elena Vaita domāja, ka Kristus ir burtiski dzimis no Tēva, es lūdzu, jūs tagad apsvērt paziņojumu, ko viņa uzrakstīja 6 nedēļas vēlāk "Signs of the Times". 1895. gada 30. maijā (Christ our complete salvation). Viņa tā paša gada jūlijā rakstīja: ... - "Mūžīgais, nemainīgais Tēvs atdeva savu vienpiedzimušo Dēlu, atrāva To, kas ir pie Tēva krūts, To, kurš tika izveidots pēc Viņa personības acīmredzamā tēla. Un nosūtīja Viņu uz Zemi, parādīt, cik ļoti Viņš mīl cilvēci". (Ellen G. White, Review & Herald 9th July 1895 "The Duty of the Minister and the People")

Šeit mēs varam redzēt, ka tā vietā, lai lietotu vārdu "dzimis", ar ko izskaidrot Kristus būtības avotu kā atsevišķu personu no Dieva (Tēva), Elena Vaita saka, ka Viņš ir "izveidots pēc sava Tēva acīmredzamā tēla". Viņas iepriekšējā paziņojumā bija teikts, ka Viņš "ir dzimis acīmredzamā Tēva personības formā". Viņas izpratnē vārds "dzimis" bija sinonīms vārdam "radīts".

Šis izteiciens attiecas uz Ebrejiem 1:3. Tajā teikts, ka Dēls ir Dieva personas "acīmredzamais tēls". Tas liek secināt, ka, tāpat kā E. Vagoners, arī Elena Vaita Dēlu noteikti uzskatīja par atsevišķu personu no bezgalīgā Dieva (vai dzīvā Dieva) ar savu sākumu, kaut arī viņa apgalvoja, ka ir "Dievs pēc būtības" (skat. iepriekš). Bet "Mūžīgais nemainīgais Tēvs" ir tāda pati persona kas "dzīvais Dievs". (skat. iepriekš)

Apgalvojumus "dzimis" un "radīts" Elena Vaita izteica tieši tad, kad divdesmitais gadsimts tuvojās beigām (tas bija arī tad, kad darbs pie grāmatas "Laikmetu Ilgas" tuvojās beigām). Tas nozīmē, ka līdz tam laikam viņa bija bijusi Kunga vēstnese vairāk nekā 50 gadus un tāpēc bija saņēmusi tik daudz atklāsmju no Dieva. Mēs aplūkosim šos divus apgalvojumus vēlreiz nākamajā nodaļā. Tas ir tāpēc, ka viņiem ir izšķiroša nozīme, lai saprastu, kam ticēja ne tikai Elena Vaita, bet arī viņas laikabiedri. Ļoti svarīgi ir arī identificēt Dieva Dēla personību.

Daudzi vēlās teikt, ka Elena Vaita varētu būt izmainījusi šo "dzimšanas" jēdzienu, taču viņas rakstos nekas neliecina par to. Patiesībā 1905. gadā vēstulē, kas tika uzrakstīta mazmeitai, viņa teica: ... - "Tagad es pārskatu savas dienasgrāmatas un vēstuļu kopijas, kas rakstītas pirms vairākiem gadiem, kopš es aizbraucu uz Eiropu, pirms jūs vēl piedzimāt. Man ir visdārgākais, ko man vajadzētu pavairot un pasniegt cilvēkiem Liecību veidā. Kamēr vien es varu darīt šo darbu, cilvēkiem ir jāiepazīstas ar šīm Liecībām, lai atdzīvinātu pagātnes vēsturi, lai viņi varētu redzēt, ka manis rakstītais ir viena tieša patiesības ķēde, bez neviena ķecerīga teikuma." (Ellen G. White, Letter to Mabel White, Letter 329a, pages 1 and 2, November 16th 1905, Manuscript Releases MR No. 532)

Pats par sevi saprotams, ka Elena Vaita nekad nedomāja, ka būtu izmainījusi savus uzskatus.

Dzimis mūžībā.

Grāmatā ar nosaukumu "Kristus un Viņa taisnība" (par kuru tiek teikts, ka tas atspoguļo viņa vēstījumu Mineapolē), Ellets Vagoners rakstīja: ... - "Iesākumā bija Vārds". Cilvēka prāts nespēj aptvert šajā frāzē ietvertos laikmetus. Cilvēkiem nav dots zināt, kad un kā Dēls piedzima; bet mēs zinām, ka Viņš bija Dievišķais Vārds ne tikai pirms tam, kad Viņš nāca uz šo zemi mirt, bet arī pirms pasaules radīšanas. Brīdi pirms krustā sišanas Viņš lūdza: "Un tagad apskaidro Tu Mani, Tēvs, ar to skaidrību, kas Man bija pie Tevis, pirms pasaule bija." (Jāņa 17:5). Un vairāk nekā septiņsimt gadus pirms Viņa pirmās atnākšanas Viņa atnākšanu pareģoja iedvesmotais Vārds: "Bet tu, Bētleme Efratā, kas esi maza starp tūkstošiem no Jūdas, no tevis nāks tas, kam jābūt par valdnieku Israēlā un kura izcelšanās meklējama sensenos laikos, mūžības pirmlaikos." (Mihās 5:1). (E. J. Waggoner, "Christ and His Righteousness", page 9, 1890)

Lai gan E. Vagoners to citēja no KJV, viņš necitēja vārdus "no mūžības" kā KJV, bet tā vietā izmantoja marginālas piezīmes ("no mūžības pirmlaikiem"). Tas pilnībā atbilda tam, kā SDA toreiz ticēja, ka Kristus ir mūžībā piedzimis (izcelsme) no Dieva, tāpēc viņš patiešām bija Dieva Dēls - kā Dievs Dēla personā.

Noslēgumā E. Vagoners piebilda: ... - "Mēs zinām, ka Kristus "izgāja un nāca no Dieva"(Jāņa 8:42), bet tas bija tik tālu mūžības dienās, ka cilvēka prātam to nav iespējams izprast." (Turpat)

Neatkarīgi no versijas, šeit E. Vagoners noliedz Trīsvienības doktrīnu. Tas ir tāpēc, ka visās trīsvienības versijās teikts, ka Dēls ir viena vecuma ar Tēvu. Viņš arī teica: ... - "Bija laiks, kad Kristus izgāja un nāca no Dieva, no Tēva klēpja (Jāņa 8:42 un 1:18), bet šis laiks bija tik tālu, mūžības pirmlaikos, ka cilvēka izpratnei tas ir gandrīz kā bezgalība ... Bet patiesībā Kristus ir dzimis Dēls, nevis radīts subjekts." (Turpat)

Šeit E. Vagoners apgalvoja, ka noteiktā mūžības brīdī Kristu dzemdēja Dievs Tēvs, bet tas bija tik tālu mūžības pirmlaikos, ka cilvēka prāts to nespēja saprast. Tāpēc viņš ļoti skaidri pauda pārliecību, ka ir bijis laiks, kad Dēls kā atsevišķa persona no Tēva nepastāvēja.

10 gadu laikā, kamēr studēju šo priekšmetu, es nekad neesmu atradis nevienu rakstvietu, kur Elena Vaita par to būtu izteikusies tikpat jēgpilni kā E. Vagoners, un man arī jāatzīst, ka es nevaru atrast nevienu rakstvietu, kur viņa patiešām būtu teikusi, ka būtu bijis tāds laiks pagātnē, kad Dēls vēl neeksistēja. Viņa noteikti teica, kā mēs tikko redzējām, ka Viņš ir "vienpiedzimušais Dēls", tādēļ, ja jūs uzstājat, ka viņa teica, ka nekad nav bijis laiks, kad Viņa nebūtu bijis, tad mēs iegūstam to pašu sākotnējo (ortodoksālo) pārliecību (mūžīgi dzimstošs) kā trīsvienībā. Romas Katoļu Baznīca, tāpat kā daudzas citas konfesijas, ievēro šo ortodoksālo ticību.

Kā redzējām no iepriekš minētā, Elena Vaita patiešām teica, ka Kristus ir "Tēva godības atspulgs un būtības attēls" (Signs of the Times, 30th May 1895), kā arī to, ka Savā pirms iemiesošanās eksistences laikā "Viņš tika izveidots, lai paustu Viņa [Dieva] personības attēlu"(Review & Herald 9th July 1895), taču secinājums, ka viņa būtu ticējusi, ka Kristus ir "mūžīgi dzimstošs", kā tas ir ortodoksālajā Trinitārā doktrīnā (skat. 6. nodaļu), nešķiet pilnībā atbilstošs šim apgalvojumam. Tas ir tad, kad, atsaucoties uz Jēzus vārdiem: "Pirms Ābrahāms es biju" (Jāņa 8:58), viņa teica: ... - "Šeit Kristus viņiem parāda, ka, lai arī viņi varētu domāt, ka

Viņa mūžs bija mazāks par piecdesmit gadiem, Viņa dievišķo dzīvi nevarēja skaitīt pēc cilvēku aprēķiniem. Kristus esamību pirms Viņa iemiesošanās nav iespējams izmērīt skaitļos." (Ellen G. White, *Signs of the Times*. 3rd May 1899 "The Word made flesh")

Kā mēs teicām, šeit mēs redzam, ka, kas attiecas uz Dēla personu (kā atsevišķu individualitāti no Tēva), Viņa iepriekš pastāvošā dzīve ir neizmērojama - vismaz pēc jebkādiem cilvēcei zināmiem standartiem. E. Vagoners pauž to pašu viedokli (skat. iepriekš). Tas bija tad, kad viņš teica, ka cilvēka prāts nespēj "aptvert laikmetus", kurus ietver frāze "iesākumā bija..." Jāņa 1: 1. Tādējādi Elenas Vaitas paziņojums ir tikai vēl viens veids, kā paust E. Vagonera viedokli. Pat ja ne burtiski, tomēr šķiet, ka viņa atkal diezgan precīzi atkārtoti viņa domas. Tādējādi šķiet, ka par laiku, kad Kristus piedzima no Dieva, gan E. Vagoners, gan Elena Vaita teica to pašu.

Nav šaubu, ka Elena Vaita, tāpat kā E. Vagoners, ticēja, ka Kristus ir dzimis Dēls, bet, ja viņa būt ticējusi kā standarta vai ortodoksālās Trīsvienības doktrīnā, kur tiek teikts, ka Viņš ir "mūžīgi dzimstošs" no Tēva, tad šobrīd ir īstais laiks teikt, ka Elena Vaita tā neticēja. Tā vietā viņa vienkārši apgalvoja, ka Kristus iepriekšējo dzīvi "nevar izskaitļot ar cilvēku aprēķinu palīdzību" un ka to "nevar izmērīt ar skaitļiem". Elena Vaita neatspoguļoja trinitāro skatu uz Dēlu, un tomēr to viņa uzrakstīja gadu pēc grāmatas "Laikmetu Ilgas" (1898) publicēšanas. Šodien pie tam tiek apgalvots, ka šī ir grāmata, kura SDA draudzi pamudināja kļūt par Trinitāru.

Elena Vaita šeit teica, ka Dēla esamību kā atsevišķu personu no dzīvā Dieva (kā Elena Vaita sauc Dievu Tēvu) varēja izmērīt ar dievībai pazīstamiem līdzekļiem, taču tas cilvēkiem nebija zināms. Tādējādi, šķiet, ka tāpat kā E. Vagoners, arī Elena Vaita patiešām ticēja, ka mūžībā ir kāds neiedomājams punkts, kas cilvēcei ir pilnīgi nezināms un pārāk tālu no mūžības, kad Dēls piedzima no Dieva. Tas bija gandrīz kā mūžība. Mēs to redzēsīm nākamajā nodaļā.

Šo atsauci uz KJV piemalu piezīmēm Mihā 5:1, kā to darīja E. Vagoners (skat. iepriekš), izdarīja arī Elena Vaita. Grāmatā "Laikmetu Ilgas", atsaucoties uz Jēzus vārdiem: "Pirms Ābrahāms bija, es esmu" (Jāņa 8:58), viņa rakstīja: ... - "Visi klātesošie aplūsa. Mozum kādreiz atklāto Dieva vārdu, kas izteica mūžīgās klātbūtnes jēdzienu, šis Galilejas Mācītājs tagad minēja kā savu. Viņš pasludināja, ka ir mūžīgi Esošais, Tas, kas apsolīts Israēlam, "kura izcelšanās meklējama sensenos laikos, mūžības pirmslaikos." (Mih. 5:1). (Elena Vaita, *Laikmetu Ilgas*, 51. nodaļa, 469. lpp., "Dzīvības gaisma")

Tas atkal bija saskaņā ar to, kam SDA ticēja tajā laikā (1898), ka Kristus piedzima (rašanās laiks) no Dieva kopš "mūžības pirmslaikiem". Pie tā mēs vēl atgriezīsimies nākamajā nodaļā (varat pētīt arī grāmatā angļu val. "The Begotten Series" section seven). Tas atbilst arī Elenas Vaitas teiktajam, ka iepriekšējo Kristus dzīvi "nevar izskaitļot ar cilvēku aprēķinu palīdzību" un ka to "nevar izmērīt ar skaitļiem" (skat. iepriekš). Tas ir tāpēc, ka vārdiem "mūžības pirmslaikos" nevar piemērot noteiktu laika nogriezni.

Dzimis mūžībā, nevis iemiesošanās vai augšāmcelsšanās rezultātā.

Iepriekš minētie Elenas Vaitas izteikumi "dzimis" un "radīts" neattiecas uz Kristu tikai pēc iemiesošanās vai augšāmcelsšanās, kā dažkārt tas tiek apgalvots. Kā mēs to zinām? Tāpēc, ka viņa stāstīja sava laika SDA jaunatnei: ... - "Pirms Kristus parādījās cilvēka līdzībā, Viņš pastāvēja pēc sava Tēva acīmredzamā tēla. Viņš Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, bet Sevi iztukšoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs." (Ellen G. White, *Youth's Instructor*, 20th December 1900 "Christ's humiliation")

Kā viņa teica arī savos iepriekš citētajos izteikumos, Kristus bija "Dēls, kas dzimis pēc Tēva personības acīmredzamā tēla", kā arī tas, ka Viņš ir "radīts pēc Tēva personības acīmredzamā tēla" (skat. iepriekš). Kā jau minēts, tas attiecās uz Kristus pirms iemiesošanās dzīvi, nevis uz Viņa zemes izcelsmi Betlēmē. Noslēgumā viņa teica: ... - "Viņš bija iemiesojies Dievs, debesu un zemes gaisma. Viņā ir paslēpti visi gudrības un zināšanu dārgumi." (Turpat)

Tas jo īpaši attiecas uz to, ko Svētie Raksti mums saka vēstulēs Fil. 2:5-8 un Ebr. 1:1-3. To pašu mēs redzam arī priekšpēdējā paziņojumā. Toreiz Elena Vaita teica, ka Dievs (Kristus Tēvs) ir "radījis" un pēc tam "sūtījis" Kristu uz zemi. Ņemiet vērā, ka viņa arī uzsvēra, ka Kristus "ir iemiesojies Dievs". Aptuveni pirms četriem gadiem (1896) Elena Vaita teica: ... - "Dievs cilvēka dabā ir dievbijības noslēpums. Kristus, vienīgais Tēva pirmdzimtais, bija sava Tēva personības izpausme, Viņa godības mirdzums, un Viņš nāca pasaulē nevis tāpēc, lai pasauli nosodītu, bet gan lai glābtu. Dievs bija Kristū cilvēka formā un izturēja visus kārdinājumus, kuriem cilvēks bija pakļauts; mūsu vārdā Viņš ņēma daļību nožēlojamās cilvēciskās dabas

ciešanās un pārbaudījumos." (Ellen G. White, Signs of the Times, 2nd January 1896, "Christ Revealing the Character of the Law")

Viņa uzrunāja jauniešus nākamajā gadā: ... - "Tā kā tikai dievišķība varēja būt efektīva, lai dziedinātu cilvēku no indīgās čūskas kodumiem, Pats Dievs savā vienpiedzimušajā Dēlā pieņēma cilvēka dabu un cilvēka dabas vājumā saglabāja Dieva raksturu, kā arī apstiprināja savu Svēto likumu un uzņēmās cilvēku dēliem paredzētas dusmas un nāves sodu." (Ellen G. White, Youth's Instructor, 11th February 1897, "The mind of Christ")

Vispirms ievērojiet, ka tajā teikts, ka tikai "dievišķība varēja būt "efektīva" cilvēces pestīšanā. Tas sagrauj trīsvienīgo ideju, ka pietiek ar "cilvēciskās dabas" nāvi. Mēs to aplūkojam divpadsmitajā nodaļā, ka Trinitārisms dievišķā personība patiesībā nemirst, un, protams, tas attiecīgi ietekmē arī skatījumu uz cilvēces "Izpirkšanu".

Ievērojiet Elenas Vaitas teikto, kas ir "Viņa vienpiedzimušajā Dēlā". Tas bija neviens cits kā "pats Dievs". Tas ir dievbijības noslēpums. Jēzus Kristus personā pats Dievs parādījās miesā. Tas neatšķīrās no tā, ko viņa teica pirms 7 gadiem: ... - "Kristus nāca iepazīstināt ar Tēvu. Mēs redzam viņā neredzamā Dieva tēlu. Viņš ietērpa savu dievišķumu cilvēcībā un nonāca pasaulē, lai varētu novērst kļūdainās idejas, kuras sātans bija radījis cilvēku prātos par Dieva raksturu. Mēs nebūtu varējuši uzlūkot Kristū atklāto Dieva godību un palikt dzīvi; bet, kad Viņš ieradās cilvēces apgūrbā, mēs varam pietuvoties savam Pestītājam." (Ellen G. White, Signs of the Times, 20th January 1890, "God made manifest in Christ")

Tad viņa teica: ... - "Mēs esam aicināti uzlūkot Kungu, mūsu Tēvu, Viņa Dēla personā. Kristus nāca miesas ietērpā, kur Viņa godība bija pakļauta cilvēcībai, lai pazudušais cilvēks varētu sazināties ar Viņu un dzīvot." (Turpat)

Elenai Vaitai Kristus bija Dievs - "Tēvs sava Dēla personā". Kā jau iepriekš minējām, piecus gadus vēlāk, 1895. gadā, viņa teica, ka Viņš ir "dzimis" ("radīts") pēc Tēva personības "acīmredzamā tēla". Grāmatā "Laikmetu Ilgas" Elena Vaita arī rakstīja: ... - "Pirmdzimtā bērna svētīšana pastāvēja jau no vissenākajiem laikiem. Dievs bija apsollis dot Debesu Pirmdzimto, lai glābtu grēciniekus." (Elena G. Vaita, Laikmetu Ilgas, 50. lpp. 5.nod. "Svētīšana")

Šķiet, ka šai frāzei "Debesu Pirmdzimtais" ir divējāda nozīme; tā norāda gan uz dzimšanu mūžībā un gan uz zemes. Es to saku tāpēc, ka Elena Vaita turpinājumā rakstīja: ... - "Katrās mājās šīs dāvanas atzīšanu bija jāapliecina, veltījot savu pirmdzimto Dievam. Pirmdzimto iesvētīja priesteru kārtā, lai tas cilvēku vidū pārstāvētu Kristu." (Izd."Patmos" 1997.g.) (Turpat)

Elena Vaita šeit runāja par Dieva sākotnējām prasībām attiecībā uz Ābrahāma pēcnācējiem. Viņiem bija pienākums iesvētīt savas ģimenes pirmdzimto vīrieti priesterībā. Pēc Israēla atkrišanas Sinajā, kad priesterība tika nodota Levītiem, viņiem bija jāturpina svētīt savu pirmdzimto Dievam. Viņiem arī bija jāsamaksā par viņu izpiršanas cena.

Mūžībā to izdarīja Dievs ar savu Dēlu. Viņš Viņu ordinēja priesterībā. Kad Dievs nokāva eģiptiešu pirmdzimtos, tas bija tas pats, kas viņam bija jādara ar savu vienīgo Dēlu. Kristu burtiski nokāva. Viņš samaksāja izpiršanas un pārkāpuma cenu, lai gan Viņš pats bija bez vainas. Kristus ir mūsu izpiršanas cena. Nebija iespējams samaksāt augstāku cenu. Tāpēc mūsu vērtība Dievam ir Visaugstākā. Tā ir vienāda ar Viņa vienīgā Dēla dzīvību. Kā Elena Vaita tajā pašā lappusē teica: ... - "Tādēļ likumam par pirmdzimtā svētīšanu Kungam bija īpaša nozīme. Tas ne tikai atgādināja, cik brīnumainā veidā Kungs bija atbrīvojis Israēla bērnus, bet arī stāstīja par vēl lielāku atbrīvošanu nākotnē, ko veiks Dieva vienpiedzimušais Dēls. Kā uz durvju stenderēm slacītās asinis glāba Israēla pirmdzimtos, tā Kristus asinīm ir spēks glābt pasauli." (Turpat)

"Vienpiedzimušais" Kristus Dieva gudrība (Salamana Pam. 8. nod.).

Nav šaubu, ka saskaņā ar vēsturisko Kristietību (agrīno Kristīgo ticību) arī Elena Vaita tiešām ticēja, ka Salamana Pam. 8. nod. aprakstītā "Gudrība" bija pirms iemiesošanās pastāvošais Dieva Dēls. Grāmatas "Sentēvi un Pravieši" ievadā viņa rakstīja: ... - "Veicot savu mīlestības darbu, Visuma Valdnieks nebija viens. Viņam bija biedrs, līdzstrādnieks, kas spēja vērtēt Viņa nodomus un priecāties, darot laimīgas visas radītās būtnes. "Iesākumā bija Vārds un Vārds bija pie Dieva un Dievs bija Vārds. Tas bija iesākumā pie Dieva." (Jāņa 1:1,2) " (Elena G. Vaita, Sentēvi un Pravieši, 33. lpp. "Kāpēc tika pieļauts grēks?" 1890)

Ņemiet vērā, ka viņa Dievu nosauc par "Visuma Valdnieku" un Dēlu par "līdzstrādnieku". Kā mēs atzīmējam iepriekšējā nodaļā, viņa centās nošķirt Dēlu no Tā, kuru viņa bieži sauca par bezgalīgo Dievu.

Tagad mēs redzēsīm, ka "Sentēvi un Praviēši" bija viena no tām grāmatām, kuru Elena Vaita 1903. gadā ieteica "īpaši piemērot" ticības jaunpienācējiem. Viņa teica, ka tā bija paredzēta, lai viņiem atklātu patiesību un neļautu nokļīst "dīvainos ceļos". Vēstulē savam dēlam Edsonam (**ņemiet vērā, ka tas bija piecus gadus pēc "Laikmetu Ilgas" publicēšanas**), viņa rakstīja: ... - "Daudzi atkāpsies no ticības un paklausīs pavedinošiem gariem. "Sentēvi un Praviēši", kā arī "Lielā Cīņa" ir grāmatas, kas īpaši izstrādātas tiem, kas nesen nākuši pie ticības, lai viņi varētu nostiprināties patiesībā. Šeit ir aprakstītas tās briesmas, no kurām draudzei vajadzētu izvairīties. Tie, kas uzmanīgi apgūst šo grāmatu padomus, redzēs draudus, ar kuriem viņi saskarsies, un spēs ieraudzīt viņiem paredzēto vienkāršo un tiešo ceļu. Viņi tiks norobežoti no citu cilvēku ceļiem. Tās taisīs taisnas takas viņu kājām, lai pat klibie netiktu novirzīti no ceļa." (**Ellen G. White, Letter written from St. Helena, California to Edson White and W. C. White, 27th September 1903, manuscript releases Volume 21 No. 1594**)

Turpinot viņa rakstīja: ... "Ir ļoti vērtīgi norādījumi grāmatās "Laikmetu Ilgas", "Sentēvi un Praviēši", "Lielā Cīņa", kā arī U. Smita "Daniels un Atklāsme". Šīs grāmatas jāuzskata par īpaši svarīgām, un jāpieliek visas pūles, lai tās nonāktu cilvēku rokās." (**Turpat**)

Tas parāda, ka Elena Vaita neredzēja atšķirību starp acīmredzami anti-trinitārajām grāmatām "Sentēvi un Praviēši", "Lielā Cīņa", kā arī U. Smita "Daniels un Atklāsme" un savu "it kā trinitāro" grāmatu "Laikmetu Ilgas". Tas ir ļoti svarīgi, jo tas parāda, ka 1903. gadā Elena Vaita ieteica SDA draudzē lasīt šīs grāmatas, kuras noteikti nebija trinitāras. Kā mēs redzējam iepriekšējās nodaļās, Elena Vaita nekādi neklasificēja "Laikmetu Ilgas" kā trinitāru grāmatu. Mēs šo liecību redzam atkal un atkal.

Atgriezoties pie mūsu domām par "Sentēvi un Praviēši", viņa piebilda:... - "Kristus, Vārds, Dieva Vienpiedzimušais bija viens ar Mūžīgo Tēvu — viens pēc būtības, rakstura, mērķiem, — vienīgā Būtne, kas varēja izprast Dieva domas un Viņa nolūkus. "(..) Viņam ir dots vārds: "Brīnišķīgais padoma Devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs un Miera Lielskungs." (Jes. 9:5) "(..) kā izcelsme meklējama sensenajos laikos, mūžības pirmlaikos." (Mihā 5:1)" (**Elena G. Vaita, Sentēvi un Praviēši, 33. lpp. "Kāpēc tika pieļauts grēks?" 1890**)

Šeit par Dēlu ir ļoti skaidri teikts, ka Viņš ir "Vārds - Dieva vienpiedzimušais". Tā nav neslavas celšana pret Dieva Dēlu, bet gan Viņa patieso attiecību ar Dievu demonstrēšana. Mēs pie tā atgriezīsimies nākamajā nodaļā. Ievērojiet arī to, ka viņa saka, ka Dēls ir "viens pēc būtības, rakstura, mērķiem" ar Dievu. Šeit atkal tiek pieminēta Dēla vienotība ar Tēvu. Viņa arī teica, ka Viņš ir "vienīgā būtne, kas spēj saprast visus Dieva padomus un mērķus". Svētais Gars šeit nav pieminēts.

Ievērojiet arī to, ka viņa lieto vārdu "vienpiedzimušais". Daži šodien saka, ka grieķu vārda oriģināls, kas tulkots kā "vienpiedzimušais" (monogenes), vienkārši nozīmē "unikāls vai vienreizējs" (skat. iepriekšējo nodaļu), taču acīmredzot Elena Vaita to šeit neizmantoja šādā nozīmē. Viņa to izmantoja vārda tiešā nozīmē (**tas ir, ka Viņš ir dzimis vai cēlies no Dieva**). Vēlāk to redzēsīm vēl skaidrāk.

Ievērojiet Mihā 5:1 formulējumu. Šeit ir teikts, ka nākamais Mesija bija no "mūžības pirmlaikiem". Vai tas apstiprina viedokli, ka Kristum nekad nav bijis sākums? No pirmā acu uzmetiena, protams, tā varētu likties, bet vēlāk, kad mēs lasīsim citus Elenas Vaitas lietotos terminus, kas paredz mūžīgu esamību, mēs redzēsīm, ka patiesībā tas tā nav.

Vēl Elena Vaita rakstīja: ... - "Un Dieva Dēls par sevi kā gudrību saka: "Es esmu bijusi tā Kunga rīcībā jau Viņa ceļu pašā sākumā; iekams Viņš kaut ko radīja, — es biju pie Viņa jau no pirmlaikiem. Iekams tas Kungs vēl nebija izveidojis zemi, (..) tad es biju pie Viņa, (..) man bija ikdienas savs prieks, un es it kā rotaļādamās nemitīgi darbojos Viņa priekšā." (Sal. pam. 8:22-30)." (**Turpat**)

Ir ļoti svarīgi atzīmēt šeit mums teikto, ka šajos citētajos pantos (**Sal. Pam. 8:22-30**) tieši Dieva Dēls ar Salamana starpniecību runāja "par Sevi". Tas nozīmē, ka tieši Kristus runāja - izmantojot Salamanu - un runāja par Sevi. Ko tas vēl varētu nozīmēt? Mēs atkal redzam, ka Elena Vaita Kristu sauca par Sal. Pam. 8.nodaļā atklāto "Gudrību". Ir svarīgi arī atzīmēt frāzi - "es biju pie Viņa jau no pirmlaikiem". Pie šīs domas mēs atkal atgriezīsimies vēlāk.

Viss grāmatā "Sentēvi un Pravieši" daudzējādā ziņā ir līdzīgs tam, ko viņa uzrakstīja 16 gadus vēlāk rakstā "Vārds tapa miesa". Mēs to redzēsim nākamajā nodaļā ([pārāk daudz šai nodaļai](#)). Pie tam, tas ir laika periodā no 1890. līdz 1906. gadam, kad Elenas Vaitas un SDA teoloģijā nekas nemainījās. Tātad nekas nebija mainījies, kaut arī šis raksts tika publicēts 8 gadus pēc grāmatas "Laikmetu Ilgas". Un šī ir tā grāmata, par kuru mūsu SDA līderi šodien apgalvo, ka pateicoties tieši viņai "mūsu konfesija kļuva par trinitāru".

Tāpēc nav pārsteidzoši, ka desmit gadus ([1900. gadā](#)) pēc grāmatas "Sentēvi un Pravieši" publicēšanas, tas ir, divus gadus pēc grāmatas "Laikmetu Ilgas" publicēšanas, Elena Vaita teica tieši to pašu. Viņa rakstīja žurnālā "The Signs of the Times": ... - "Caur Salamanu Kristus pasludināja: "...Es esmu bijusi Tā Kunga rīcībā jau Viņa ceļu pašā sākumā; iekāms Viņš kaut ko radīja, es biju pie Viņa, jau no pirmlaikiem. Es esmu ielikta un pastāvu jau no mūžības, no paša sākuma, iekāms pat vēl zemes nebija. Kad vēl nebija dziļumu, es biju jau dzimusi, kad ūdens avoti vēl neburbuļoja savā plūsmā. Iekāms vēl nebija ielikti kalnu pamati un pakalni nebija radušies, es jau pastāvēju, ...Kad Viņš darināja debesis, es biju tur klāt, ...kad Viņš novilkta robežas jūrai un ūdeņiem, lai tie nepārkāptu Viņa pavēles un neplūstu šīm robežām pāri, kad Viņš nostiprināja pamatus pašai zemei, tad es biju pie Viņa kā palīdzde darbos un to kārtotāja, un man bija ik dienas savs prieks, un es vienmēr līksmojos Viņa priekšā..." ([Ellen G. White, The Signs of the Times, 29th August 1900 "Resistance to Light"](#))

Mēs atkal redzam Elenu Vaitu sakām, ka šie Sal. Pam. panti 8. nodaļā attiecas tieši uz Dieva Dēlu. Patiesībā, tāpat kā iepriekš, viņa atkal saka, ka caur Salamanu Kristus runāja par Sevi. Ir ļoti svarīgi atzīmēt ko tas nozīmē, ka pats Kristus teica, ka, pirms kaut kas tika radīts, pats Dievs viņu "dzemdina" un "izaudzināja viņu no mūžības". Tomēr daudzi atkal uzskata, ka tas attiecas uz Dēla "piedzimšanu" uz zemes. Pievērsiet uzmanību arī raksta nosaukumam (["Pretestība Gaismai"](#)).

Daži apgalvo, ka šie Sal. Pam. 8. nodaļas panti ir tikai simboliska vai alegoriska valoda, taču šeit mēs redzam, ka Elena Vaita tos nekad nav izmantojusi tādā nozīmē. Viņa tos uztvēra burtiski.

Viņa turpināja: ... - "Runājot par savu pirms iemiesošanās eksistenci, Kristus vērs mūsu skatus uz prātam neaizsniedzamajiem laikmetiem. Viņš mums apliecina, ka nekad nav bijis laika, kad Viņš nebūtu ciešā sadraudzībā ar mūžīgo Dievu. Tas, kura balsi ebreji tagad klausījās, bija kopā ar Dievu, Viņa izaudzināts." ([Turpat](#))

Lieki piebilst, ka šos Elenas Vaitas vārdus trīsvienības aizstāvji SDA izmanto, lai pierādītu, ka viņa ticēja, ka Kristus vienmēr ir pastāvējis, kas nozīmē, ka Viņš ir mūžīgs ar Dievu. Vai viņa patiesībā tā to pateica? Personīgi es tā nedomātu, jo viņa iepriekš par to teica, ka Viņš ir "dzimis" kā Dieva gudrība. Viņa teica, ka kopš tā laika ([kad Kristus dzima – Viņš "bija Kunga rīcībā jau Viņa ceļu pašā sākumā"](#)) nekad nav bijis laika, kad Viņš nebūtu bijis ciešā savienībā ar "mūžīgo Dievu". Vēlreiz atzīmējiet atšķirību starp Kristu un "mūžīgo Dievu". Atkal ievērojiet arī atsauci uz laika faktoru, jo Viņa saka, ka "no pirmlaikiem" nav tas pats kas "mūžība". Šeit tiek secināts, ka šis laika posms, kaut arī neapreķināms, tomēr ir ierobežots.

SDA trīsvienības atbalstītāji parasti nepiedāvā iepriekšējo rindkopu. Parasti viņi ir apmierināti ar viņas teikto: "...nekad nav bijis laika, kad Viņš nebūtu ciešā sadraudzībā ar mūžīgo Dievu." Tomēr šāds daļējs paziņojums zaudē kontekstu. Atcerieties Elenas Vaitas tikai gadu iepriekš izteiktās piezīmes, kad viņa teica, ka Kristus dievišķo dzīvi nevar "izskaitļot ar cilvēku aprēķinu palīdzību" vai "izmērit ar skaitļiem" ([skat. iepriekš](#)), un tas ir cieši saistīts ar viņas apgalvojumu šeit.

Pievērsiet uzmanību pēdējam teikumam iepriekšējā citātā. Elena Vaita vēlreiz teica, ka Kristus tika "Viņa izaudzināts", kas nozīmē, ka Viņu ir audzinājis "Mūžīgais Dievs". Šeit viņa atkal uzlūko dalīti dievišķās personības. Kristus bija viena persona un "mūžīgais Dievs" bija cita. Visa Salamana Pamācību 8. nodaļas valoda ir "dzimšanas" valoda vai "vecāku / bērnu" valoda.

Personīgi ir skaidrs, ka Elena Vaita teica, ka Kristus nav "mūžīgais Dievs". Tas ir tieši tas, ko teica agrīnie SDA Pionieri. Tas ir tāpēc, ka tāpat kā Elena Vaita arī viņi nošķīra šīs divas dievišķās personības. Tāpēc viņi tik ļoti iebilda pret Trīsvienības mācību. Dažas viņu domas tiks detalizēti aprakstītas nākamajās nodaļās.

Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Ja pašreizējā SDA trīsvienības teoloģija ir pareiza - tas nozīmē, ka tie ir trīs vienādi mūžīgi vienaudži, kas veido vienu Dievu - tad kāpēc Elena Vaita kādu no tiem nošķir, sakot, ka tikai viens no tiem, kurš pie tam nav Dēls, ir "mūžīgais Dievs"? Ja visi trīs ir mūžīgi un veido vienu Dievu, tad viņi visi trīs būs "mūžīgie Dievi". Tā tic trinitāristi. Tas ir pietiekami acīmredzami. Gadu iepriekš žurnālā "The Signs of the Times" ([rakstā ar nosaukumu "Dieva mīlestības mērs"](#)) Elena Vaita rakstīja:... - "Es esmu bijusi Tā

Kunga rīcībā jau Viņa ceļu pašā sākumā; iekāms Viņš kaut ko radīja, es biju pie Viņa, jau no pirmlaikiem. Es esmu ielikta un pastāvu jau no mūžības, no paša sākuma, iekāms pat vēl zemes nebija”, saka Kristus, “... kad Viņš novilka robežas jūrai un ūdeņiem, lai tie nepārkāptu Viņa pavēles un neplūstu šīm robežām pāri, kad Viņš nostiprināja pamatus pašai zemei, ...es vienmēr līksmojos Viņa priekšā...: " Bet vienpiedzimušais Dieva Dēls pazemojās, lai atnāktu uz šo zemi." (Ellen G. White, Signs of the Times, 22nd February 1899, "The measure of God's love")

Atkal mēs redzam, kā Elena Vaita atsaucas uz Dieva Dēlu kā uz "Gudrību" no Salamana Pamācību 8.nodaļas. Nemiet vērā, ka šis bija nākamais gads pēc grāmatas "Laikmetu Ilgas" publicēšanas.

Kelloģa krīzes laikā (1900. gadu sākumā) Elena Vaita par Dēlu teica: ... - "Dēlā ir izpausta visa Dieva pilnība. Dieva Vārds pasludina, ka Viņš ir īpaši izteikts Savas personas attēls." "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. "Šeit tiek parādīts, ka Tēvs ir personība." (Ellen G. White, Special Testimonies Series B No.7, page 62 1906 "Come out and be Separate")

Šeit teikts, ka Dēls ir manifestētā (padarīta redzama) "Tēva personība". Tam vajadzētu daudz pastāstīt par Dieva dzimušo Dēlu un par "Gudrību" Sal. Pam. 8. nod. Tas atgādina Elenas Vaitas vārdus: ... - "Kas ir Kristus? - Viņš ir vienīgais dzīvā Dieva Dēls. Tēvam Viņš ir kā Vārds, kas izsaka domu, kā doma, kas padarīta dzirdama. Kristus ir Dieva Vārds. Kristus sacīja Filipam: "Kas mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu." Viņa vārdi sasauca ar Dieva teikto. Kristus bija līdzīgs Dievam, Viņa godības spilgtums, izteismīgs Viņa personas attēls." (Ellen G. White, Youth's Instructor, 28th June 1894, "Grow in grace")

Elena Vaita par Jēzu 1901. gadā vēl teica: ... - "Viņš bija Dievs cilvēka miesā un nevarēja nedarīt Dieva darbus. Neticība, aizspriedumi un greizsirdība Viņu ieskāva, un, ja Viņa cilvēcība nebūtu apvienota ar dievišķību, Viņš būtu uzvarēts un zaudētu drosmi. Brīžiem Viņa dievišķība uzplaiksnīja caur cilvēcībai, un Viņš parādījās kā Dieva Dēls, Viņa miesas pārklājums bija pārāk trausls, lai pilnībā apslēptu Viņa varenību. Bet cilvēki, kuri apgalvoja, ka ir Pravietojumu skaidrotāji, atteicās ticēt, ka Viņš ir Kristus. Sātans kontrolēja viņu prātus, un viņi kategoriski atteicās atzīt Jēzus no Nācaretes dievišķību." (Ellen G. White, Review & Herald 26th March 1901. "Lessons from the Christ-life")

Noslēgumā vēl dažas Elenas Vaitas domas.

Rakstā, kas publicēts laikrakstā "Review and Herald" ar nosaukumu "Cilvēka nespēja izprast dievišķumu cilvēcē", Elena Vaita uzrakstīja šādus vārdus:... - "Kad Kristus bija uz zemes, tiem, ar kuriem Viņš ikdienā sazinājās, bija grūti saprast, ka Viņš ir dievišķs. Viņa paša ģimenes locekļiem bija grūti saprast faktu, ka Viņš ir Dieva Dēls. Viņiem šķita grūti aptvert, ka dievišķība valkā cilvēces apģērbu. Atkal un atkal Viņam nācās deklarēt savu Dieva Dēla stāvokli. Viņi to uztvēra tik vāji, ka nespēja atšķirt dievišķo no cilvēcīgā. Lai arī viņi uzskatīja, ka Viņa darbi ir brīnišķīgi, viņi nevarēja pilnībā izprast to būtību, un Viņam nācās paziņot par savu autoritāti un savu nostāju." (Ellen G. White, Review and Herald, 11th June 1889, "Man's Failure to Comprehend Divinity in Humanity")

Šķiet, ka šodien SDA daudziem joprojām ir grūti saprast, ka Kristus savā pirms iemiesošanās eksistencē patiešām bija Dieva Dēls. Tieši pretēji, pat kādreiz lepna Bābeles ķēniņš atzina Kristu. Kā Elena Vaita paskaidroja sava laika jauniešiem: ... - "Gūstā turētie ebreji pastāstīja Nebukadnēcaram par gaidāmo Pestītāju, un no šī apraksta ķēniņš ceturtā vīra veidolā ugunīgajā krāsnī atpazīna Dieva Dēlu." (Ellen G. White, Youth's Instructor, 26th April 1904, "Lessons From the Life of Daniel The Fiery Furnace")

Ir tie, kas teiks, ka, kamēr mēs pārstāvam Kristu kā dievišķu, nav svarīgi, vai mēs mācām, ka Kristus patiesībā ir Dieva Dēls. Viņi saka, ka vissvarīgākais ir tas, ka mēs šī jautājuma dēļ nešķeļam draudzi. Bet tā ir nepareiza attieksme. Miera labad mēs nedrīkstam piekāpties patiesībai, ko Dievs ir atklājis caur Rakstiem. Elena Vaita rakstīja par tiem, kas apslāpē viņiem doto patiesību. Pēc citāta, kur Jēzus teica: "Tas, kurš mīl savu tēvu vai māti vairāk nekā Mani, nav Manis cienīgs," viņa teica par cilvēku, kurš labprātāk izvēlētos mieru, nevis aizstāvētu patiesību: ... - "Bet, lai iegūtu Kristus mieru, ir nepieciešams vispirms likt Kristu un Viņa kalpošanu pirmajā vietā. Tie, kas piekāpjas savai pārliecībai par patiesību, lai izpatiktu tēvam vai mātei, māsai vai brālim, vīram vai sievai vai bērniem, nav Kristus cienīgi. Viņi nenovērtē Kristus pārākumu. Viņi neuzskata Viņu par Dieva Dēlu, kuru Tēvs ir atdevis par pasaules grēkiem, lai tie nepazustu, bet dzīvotu mūžīgi; un tāpēc viņi izvairās no krusta. Bet ir Krusts, kas jāpaceļ ikvienam, kurš ticībā pieņem krustā sisto un

augšāmcelto Pestītāju." (Ellen G. White, Bible Echo, 19th March 1894, "Variance between believers and unbelievers")

Elena Vaita šeit galvenokārt atsaucās uz tiem, kuri publiski neatzīstas, ka ievēro Dieva baušļus un apliecina Kristus dievišķību, taču principi, ko viņa aizstāv, skan skaļi un skaidri. Mēs nedrīkstam upurēt patiesību miera labad. Tam jānotiek neatkarīgi no tā, vai mēs atrodamies mājās vai Draudzē.

Kopsavilkums.

No iepriekš minētā mēs esam redzējuši, ka pat pēc grāmatas "Laikmetu Ilgas" publicēšanas Elena Vaita nepārtraukti izvirzīja domu, ka Salamana Pamācību astotajā nodaļā aprakstītā "Gudrība" ir Dieva Dēls. Mēs arī redzējām, ka viņa teica, ka savā pirms iemiesošanās eksistencē Viņš patiesi ir dzimis no Tēva, tāpēc Viņš patiešām ir Dieva Dēls.

Nākamajā (sešpadsmitajā) nodaļā mēs aplūkosim Kristu kā "Mūžīgo klātbūtni". Šeit mēs aplūkosim dažus Elenas Vaitas izteikumus par mūžību un par Kristu. Kā redzēsīm nākamajā nodaļā, viņas paziņojumi ne vienmēr bija tādi, kādus mēs varētu iedomāties. Citiem vārdiem sakot, šie apgalvojumi jāsalīdzina ar visiem pārējiem apgalvojumiem, ko viņa izteica par Kristu. Tas ir vienīgais drošais un godīgais veids, kā iegūt patiesu izpratni par viņas uzskatiem.

Sešpadsmitā nodaļa.

Dieva Dēls - mūžīga klātbūtne.

Turpinājums sekos...